

KACZAŃKO (1) *sb n*

N sg kączałko.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „kaczę”; tu hipokor.:

W połączeniu szeregowym: Nuż też kurczątko/ nuż też kaczątko/ nuż też y gołębiątko wżytko tho nie nie wądzi/ bo to bez trudności á nápoły s krothofilą wżytko być może. RejZwierc 109.

ZCh